

Dekotanice

Kladivo na čarodějnici

Už zase slyším víření bubnů a vidím plápolající hranice. Slyším krásná slova o záchraně „našich dětí“. Trochu z toho jde mráz po zádech. Většina hrůzných činů se dělá ve jménu našich dětí. Zalistujme historií, sedě anonymní tváře našich rodičů v prvomájových průvodech, vychrtlé postavy za ostnatým drátem, rabující lůza plivající na vzdělání, armády obracející na víru pohany.

Celá léta jsme byli zvyklí na staršího bráhu, který „čecháčkům“ ukázal co a jak. Vždy jsme potřebovali někoho, kdo by nás prováděl a ukazoval, co je špatné a co je dobré. Nejinak je tomu i dnes. Zástupci nás všechn se rozhodli, že oni přece vědí, co je pro nás – tlupu dobré, a na bílo namalovali hranice svobody. Zaznívá podivný argument těch vyvolených svobody tvůrců: „Děláme a říkáme jen to, co chtějí naši voliči“. Prý v Américe, tam s tím zatočili!

Naskytá se otázka, kdo z těch věci znalých pánů vlastně tuto problematiku zná. Nemyslím jen z novin a televize. Prosím leťte se podívat do Nového Yorku, abyste viděli, co to ta drogová válka je a co vlastně vyřešila. Před každou školou uvidíte nápisu DRUG AND GUN FREE ZONE, ve výměně stříkaček LOWER EASTSIDE se dozvíte, že vymění přes noc 10 000 injekčních stříkaček, a také si přečtěte údaje o HIV pozitivních.

Slyšel jsem, že prý nejvíce lžou ti, co mluví o pravdě, a ti, co mají plná ústa morálky...

No nic, takhle je to všechno daleko snazší. Tak teď dělej, na nic se neptej a nad ničím nepřemýšlej, my tě budeme chránit a tvé děti taky. Před vším tím zlem. Již žádné čarodějnici, vše vyřešíme jednou provždy.

G.

2	DNEŠ S JÍŽDÍME
3	kladivo na čarodějnici
4-5	vzkazy
6	vývoj protidrogové legislativy v čechách
7	rozhovor
8	na vlastní kůži
10-11	mobilní výměna
12-13	represí do evropy
14-15	komix
16	news
17-18	JUDra, MUDra
19	recenze
20	křížovka
21	příběh
22-23	názor
	Star Crack

TERÉNNÍ PROGRAMY

SANANIM

po - pá 14⁰⁰-19⁰⁰

výměna stříkaček a jehel

centrum Prahy

DROP IN

po - pá 15⁰⁰-19⁰⁰

výměna stříkaček a jehel

Staroměstské náměstí

Národní třída

Žofín

náměstí Republiky

KARTE, TADY NORBERT!

- Pro Lenku Pecoldovou,
napiš mi a stav se v Rodopské pro dopisy.
Lukáš

- Všichni,
fakt mě dost mrzí Váš nezájem přispívat
a spolupracovat na Dekontaminaci.
Opravdu není nic, co byste k časopisu
mohli říct?

Luděk

- Kyselina bude!!!! Na konci měsíce.
Terén

- Nebát se a nekrást !

TGM

PŘÍŠTĚ SJEDEME:

K-CENTRUM SE STĚHUJE

Redakce:

IVONA ROČÁRKOVÁ, BLANKA KORČIŠOVÁ,
PETR HRDINA, LUDĚK KALOUSEK

Grafická úprava:

Tomáš Daňha

Kontakt:

K - centrum, Haškova 16

(vchod z Veletržní ulice)

170 00 Praha 7 - Holešovice

Tel./Fax: 02/ 37 52 82, 205 70 350

**Časopis je určen pro vnitřní potřeby
o. s. SANANIM.**

Náklad 1000 ks.

*Já se mnoú vrátím
a se mnou přijde zákon*

aneb Vývoj p

Každý deník, každý časopis se v posledních týdnech alespoň zmínil o novele trestního zákona a zákona o přestupcích; jejíž obsahem je změna v ustanoveních, která se týkají drogové problematiky. Vzhledem k tomu, že se snažíme držet s ostatními časopisy krok a vzhledem k tomu, že naše čtenáře by tato novelá měla opravdu zajímat, rozhodli jsme se také „zmínit“.

Zákony týkající se problematiky drog jsou v české, respektive československé legislativě upraveny už dlouho. Prvním z nich byl tzv. opiový zákon z roku 1938, dalším zákonem, ve kterém se mluví o drogách, byl zákon č. 20 z roku 1966 o péči o zdraví lidu. Pokud jde o oblast postihu, uvádělo se v minulosti, že hlavním důvodem trestních ustanovení jsou mezinárodní úmluvy, jimž jsme vázáni. Nejdůležitější z těchto úmluv je Jednotná úmluva o omamných látkách, kterou sestavila Komise pro omamné látky OSN v roce 1961. Tuto dohodu Československo ratifikovalo v roce 1963. Článek 63 této úmluvy ukládá smluvním stranám, aby považovaly za trestné činy pěstování, produkci, výrobu, těžbu, přípravu, držbu, nabídku, dání do prodeje, distribuci, kupu, prodej, dodání, dovoz a vývoz drog. V roce 1972 byl přijat Protokol o změnách této Úmluvy. Jednou z podstatných změn byl článek 24, který reagoval na skutečnost, že trestného činu nedovoleného obchodu se mohou dopusťit též osoby závislé na omamné látce. Proto se v něm připouští, že v takových případech by mělo být zajištěno, aby tyto osoby byly místo obvinění a potrestání podrobeny léčení, výchově, doléčení, rehabilitaci či resocializaci.

rotidrogové legislativy v Čechách.

Protokol vstoupil v České a Slovenské federativní republice v platnost dnem 4. července 1991. Československo, později Česká republika, se tedy (i díky mezinárodním úmluvám) snaží zneužívání drog pomocí zákonů regulovat už šedesát let. Proč to dělá, je jasné: zneužívání drog nepostihuje ve svých důsledcích pouze jedince, kteří se jim oddávají, ale i jejich sociální okolí a celou společnost, a proto je zneužívání drog téměř ve všech zemích pokládáno za jev nežádoucí. Otázkou však stále zůstává jak zařídit, aby tato regulace byla účinná, a přitom např. neomezovala lidská práva. Zatím zřejmě neexistuje země, které by se to dařilo. A tak nezbývá, než na nové drogové zákony či novely starých nahlížet jako na pokusy společnosti postavit se drogám.

V predposlední novelizaci trestního zákona v roce 1991 se objevily dva nové pojmy „návyková látka“ - našim čtenářům jistě nemusím vysvětlovat a „šíření toxikománie“ jako trestní čin. Při této novelizaci také došlo k výraznému zpřísnění trestního postihu, rozuměj, ke zvýšení trestů za výrobu, prodej, vyvážení a nabízení drog. Tato novelizace ukázala (prozatím) jasný směr, kudy se naše drogová politika ubírá - drogové zákony se „rozšiřují“, společnost se stále více brání.

Asi proto, že novelizace z roku 1991 nezastavila porevoluční rozmach zneužívání drog v Čechách, přišla v červenci roku 1997 vláda ČR s návrhem na novelu (úpravu, změnu) trestního zákona a zákona o přestupcích. O této novele se hodně mluví, je často kritizována a je považována za zlomovou, protože díky ní může být držení drogy pro osobní potřebu (pokud půjde o množství větší než malé) trestné. Přes nesouhlasné hlasy (podle prezidenta Havla by její přijetí znamenalo průlom do dosavadního chápání lidských práv v naší zemi, senátor Rychetský je podle svých slov hrdý na to, že žije v zemi, kde není trestné držet předmět, kterým neohrožuje jiného, ale jenom sebe) i přes prezidentovo veto byla tato novela v květnu 1998 Poslaneckou sněmovnou ČR definitivně přijata. Na světě je další pokus společnosti uchránit se před drogami. Zda je to krok správným směrem, neumím posoudit, nicméně našim čtenářům mohu vřele doporučit, aby od 1.1.1999 drogy nejen nevyráběli, neprodávali a nepašovali, ale ani nenosili u sebe v množství větším než malém. Od ledna příštího roku je to totiž nezákoně a mohli byste se dostat do vězení.

Blanka Korčiová

Rozhovor s ředitelkou občanského sdružení SANANIM, PaedDr. Martinou Těmínovou o nevole trestního a přestupkového zákona, která byla třináctý květnový den vržena z poslaneckých lavic mezi lid.

Jaký dopad bude mít na vaše zařízení přijetí novely?

To lze těžko předvídat. Otázkou je, do jaké míry bude policie zneužívat svoji moc. Pokud by to zkoušela například přes naše klienty a obcházela kolem Kontaktního centra, pak by nás logicky zahnala do kouta. Do prostorů Káčka však policie v současné době nemá přístup a mít ho samozřejmě nebude. S příslušníky policie se určitě musíme častěji scházet, abychom se dohodli na nějaké strategii. Ideální by bylo, kdyby přistoupili na variantu, že klienti Káčka a podobných zařízení jsou určitým způsobem chráněni.

Přednášte o drogové problematice po celé republice. Byly některé z těchto přednášek určeny také policii?

Ano, ale zájem je tak půl napůl. Ono to vždy bude stát spíše na osobních kontaktech. Asi bychom měli začít vyjednávat o rozdělení kompetencí. Velkým rizikem by totiž mohlo být vymáhání informací ze strany policie. Ačkoli jsme zdravotnické zařízení a dodržujeme lékařské tajemství, nejsme všichni lékaři, a tudíž nejsme vázání Hippokratovou přísahou. My samozřejmě nepodáváme žádné informace bez požádání soudu a se souhlasem klienta, ale takový střet by se mohl objevit.

Pracujete na vytvoření užší vazby se soudy?

Lze říci, že v konkrétních případech spolupracujeme se soudy velmi dobře, zejména co se týká klientů komunity v Němčicích. Soudní orgány nás vždy braly jako partnery, pokud jde například o nařízení ambulantní nebo ochranné ústavní léčby v našem zařízení. Bylo by báječné, kdyby se takové vztahy vyvýjely už od vyšetřovačů a státních zástupců.

Takže budete za klienty spíše bojovat?

To děláme už teď. Jedná-li se o našeho klienta, který má zájem se vyléčit a aktivně

s námi spolupracuje, pak s naší pomocí může stoprocentně počítat. Rozhodně se ale nebereme za ty, kteří k nám chodí jenom na polévku a v nouzi se prohlašují za naše klienty. V tom případě státním orgánům odepisujeme, že takový člověk je s námi sice v kontaktu, ale využívá jenom potravinového nebo hygienického servisu.

Myslíte, že změna protidrogového zákona ovlivní počet vašich klientů?

To lze sotva říct.

Jestliže se na černém trhu zvednou ceny za drogy, přinese to

Je po prákách?

v každém případě mnohem problematictější klienty s těžšími zdravotními postiženími, protože drogy se budou kombinovat. Asi se zvýší počet anonymních klientů, z naší strany však absolutně garantujeme zachování jejich anonymity.

Změní se nějak pozice terénních pracovníků?

Byli bychom velmi rádi, kdyby policie uznala smysl jejich práce i garanci našeho zařízení, že nepřijmeme do terénu člověka, který by prodával drogy. Což ovšem bez důvěry nejde. Policie by terénní pracovníky zřejmě měla znát osobně, ti by naopak měli

více vědět o svých právech, protože je pravděpodobné, že budou předváděni na policejní stanice. Stejně tak budou muset umět přesně vysvětlit klientům jejich práva a povinnosti.

Na jaké úrovni jsou vztahy mezi policií a terénními pracovníky nyní?

Víceméně nijaké, kromě několika konkrétních případů z náměstí Republiky, kdy se policejní hlídka zajímala o podrobnější informace týkající se drogové problematiky obecně.

Jak budete klientům vysvětlovat, co je „množství větší než malé“?

Budeme jim doporučovat mít u sebe jenom jednu dávku. V případě, že někdo u sebe bude mít tři gramy heroinu, a přitom to bude jeho

ad-
kvátní
denní
dávka, jsme
připraveni
pomoci.

Budou mít ještě šanci projekty typu „šleháren“? Bude vůbec mít závislý nárok na svoji denní dávku?

V tom okamžiku bude stíhaný za držení drogy... Já si myslím, že časem přijde potřeba vytvořit bezpečná místa, kde by si závislí mohli bezpečně drogy aplikovat. Takto to funguje například v Holandsku, kde je trestné držení drogy, ale současně existují místa „bezpečného píchání“. V tomto směru nás však čeká ještě hromada let.

Ivona Ročárková

zdroj: REFLEX

středa 22.4.1998, Kaprova ulice, 12:30
Jdu Kaprovkou, mřím do knihkupectví Fišer. Právě se chystám přejít přes křižovatku, když zpozoruju mladíka, jak se bezvládně kácí k zemi. Kaprovkou se rozezněl zvuk, jako když spadne kokosový ořech. Kluk zůstává ležet bez hnutí a okolní spěchající i nespěchající jdou dál za svým. Přibíhám k klukovi, zastavuje se zde, jestě jedna starší paní s mobilním telefonem a snaží se dovolat na záchranku. Kluk je úplně modrý a vypadá zle. Snažím se mu nahmatat puls. Bije hrozně slabě a nepravidelně. Je v bezvědomí. Spolu s paní ho pokládáme na brok do stabilizované polohy. Koukám mu na ruce. Má je v hrozném stavu, úplně rozsehněny od jehel. Paní znova zkouší volat záchranku, já hledám tep, přešlehlý kluk bije nepravidelně a občas přestavá i dýchací kanaly. Nakonec přijíždí sanitka a kluka odváží. Neteřní. Minuty trvají hodiny. Nákonec přijíždí Luděk

A co jsi dělal Ty, když tam ten kluk ležel? A co bys chtěl, aby dělali ostatní, kdybys ten přeslehlej kluk byl Ty? Všechny prosím o odpověď. Anonymní, podepsanou, jak chceš.

Luděk

M O b i l n í V Ú M Ě N A

Je úterý. Je fakt hezky, i když trochu zima. Chtěl jsem vidět a vědět, jak taková výměna s vanem vypadá. Kolik lidí si chodí měnit na periferii našeho velkoměsta, jak se jim to líbí, co od toho očekávají a tak. Podobnou výměnu ve vanu dělají třeba v Chicagu nebo Frankfurtu a tam je netně využíváná. Posádku nálepkami Drop in olepeného vanu tvoří Ondřej a Martin, oba z Drop inu. Na začátek se ptám, jestli měli velké problémy začít jezdit. Prej to nebylo jednoduchý: „Museli jsme požádat protidrogové koordinátory z každého obvodu kvůli povolení stát na určitém místě a pak jsme také potrebovali vědět, jaký místa jsou nejvhodnější. Některým to chvíli trvalo, než pochopili, že nemůžeme stát v polích, kde nikdo nechodí, tudíž ani lidé, kteří berou drogy.“

Okolo druhé hodiny zastavujeme v Neapolské ulici v Horních Měcholupech. Je to brutální díra, kde ani lišky nedávají dobrou noc, protože zemřely steskem. Všude se tyčí prefabrikované kotce pro lid velkoměsta. Paráda. Stojíme tam asi tři hodiny, okolo chodí lidé z práce, maminky s kočárky a nikdo si nás nevšímá. Ptám se Ondřeje, jestli to je tak vždycky. „Jó, většinou jo. Zatím vo tom moc lidí neví.“

Dekont: „Napadlo mě jestli by nebylo výhodnější navázat kontakty s lidmi na ulici, kteří jsou ze sídliště, a poprosit je, jestli by vám nepomohli najít dobrý místa pro výměnu, a taky aby to řekli svým kamarádům.“

Taky byste mohli van zaparkovat a obejít sídliště s taškou buchen.“

Drop in: „Jo, s tím jsme počítali, ale neujalo se to. Nikoho jsme totiž nepotkali.“

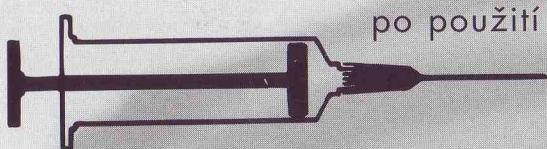
Po několika měsících práce se začala tvořit klientela a lidí přibývá. Mění se tak okolo stovky buchen týdně.“

G.

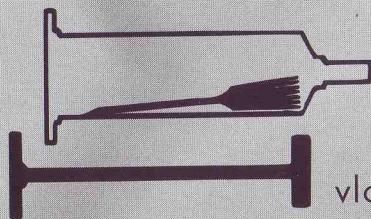
JEHLA & STŘÍKAČKA

Pouze pro stříkačky 2ml nebo 5ml (ne 1ml!)

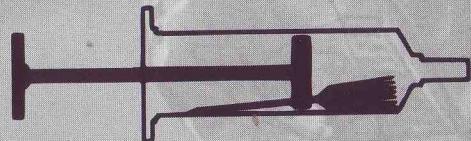

po použití

nádobíčko
rozlož

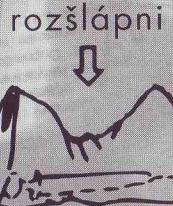
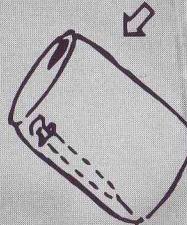
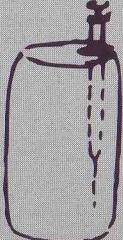

vlož jehlu do stříkačky podle obrázku

zatlač píst dovnitř

Pokud máš 1ml stříkačku, uvedený postup nepoužívej.
Jehla by mohla stěnu stříkačky propíchnout. Místo toho
ji vlož do plechovky od coly podle návodu:

rozšlápní

BEZPEČNÁ LIKVIDACE

REPRESÍ DO EVROPY

aneb Právní úprava drogové problematiky v zemích Evropské unie

Nejčastějším argumentem zastánců přijetí novely trestního zákona byla podmínka Evropské unie přizpůsobit české zákony těm, které platí v členských zemích EU. Což je sice hezké, ale zdaleka ne tak pravdivé. Dosud nám nikdo z Bruselu (sídlo EU) oficiálně neuložil povinně trestat držení drogy, mohla se snad objevit jenom nějaká doporučení, a to ještě velmi neformální. Navíc komentáře k úmluvám OSN z roku 1961, na které se čestní zákonodárci odvolávají, říkají, že členské státy nejsou povinny v případech, které nejsou společensky závažné, držení drog trestat. Naši poslanci prostě jenom strkají do kapes levné předvolební body.

Klidně bych řekla, že přístup sousedních zemí k protidrogové politice odráží obecnou intelektuální úroveň jednotlivých národů. Represivní (potlačující, postihující) trend však v určité míře vykazují téměř všechny z dvanácti členských zemí Evropské unie. Jejich modlitební knížkou se stala Jednotná úmluva o narkotikách (z 30.3.1961) a Úmluva o psychotropních látkách (z 21.2.1971), které navádějí k jednotné strategii v boji proti drogám. Fanatické dodržování předepsaného desatera se ovšem v Evropě – narozdíl od USA – neprosadilo v plné síle.

Nejpřísnější zákonou úpravu mají ve Francii, Itálii a Lucembursku, kde je konzumace jakýchkoli drog (od kouření marihuany přes šňupání až po pichání tvrdých drog) striktně zakázána, šanci nemají ani experimentátoři. Stručně řečeno, ve Francii a Lucembursku je zakázáno vše, co s drogami souvisí, snad i pomyslení na ně. Italové ovšem do svého zákona vnesli svoji tradiční zmatenosť, takže italský zákon sice konzumaci drog zakazuje, ale již nezmíňuje druh a výši trestu, tj. konzumaci nepenalizuje. V tomto směru naopak Francie rozlišuje, dá-li si drogu někdo jenom občas, a dává-li si ji každý den; v prvním případě je udělena výstraha, v druhém pobyt ve vězení a nařízená léčba. Lucemburčané trestají jak osobní konzumaci, tak skupinovou, tu ovšem vyšším trestem. V Belgii jsou o kousek mírnější a postihuji pouze kolektivní

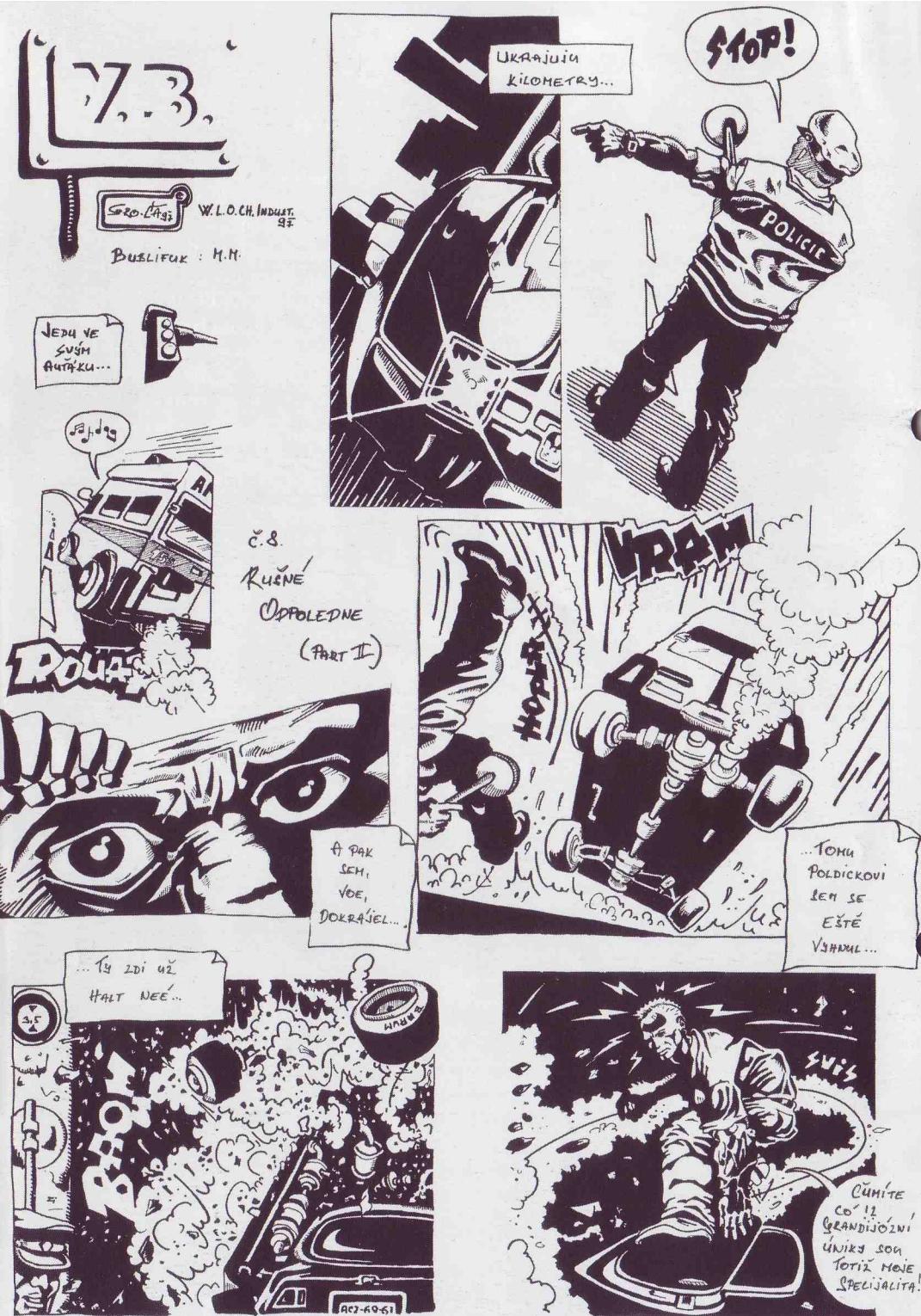
užívání drog. Individuální konzumaci belgický zákon vůbec nezná, a není zde tudíž trestným činem. Tím se stává teprve ve spojení s trestnými činy nabytí a držení drog, což mi zní trochu nelogicky, protože přece před každým stlačením stříkačky do ní musím sehnat náplň, v kterémžto okamžiku drogu nabývám! Ach, mazaní zákonodárci...

Většina z evropské dvanáctky se řídí podle seznamu rozlišujícího typy drog. Ačkoli v zákonech nejsou přímo definovány pojmy „měkké drogy“ a „tvrdé drogy“, orgány činné v trestním řízení mají „tahák“, podle něhož drogy rozlišují a následně vyměřují výši trestu. Je jasné, že lehčí postih je za manipulaci s konopnými výrobky, nejčastěji pokuta, napomenutí či výstraha. Zajímavé je, že v Irsku a Velké Británii se ukládají tresty výhradně za konzumaci opia, v Británii ještě navíc také za přípravu opia ke kouření, za návštěvu míst, na nichž ke kouření opia dochází, za držení opiových dýmek ap. Trestním činem kupodivu není konzumace heroinu ani jiných oříškových látek, jejichž základem je opium.

Řekové mají podobnou legislativní úpravu, jakou jsme měli do přijetí novely protidrogového zákona my. Netrestají totiž vlastní konzumaci drog, ale pouze jejich nabytí a pří ukládání trestu údajně velmi přihlížejí na míru závislosti, takže častěji než do vězení putuje obviněný do zdravotního zařízení. Podobně je tomu v Německu, Dánsku a Portugalsku. Absolutními výjimkami jsou Španělsko a Nizozemí. Španělský zákon nepotírá ani nabytí, ani držení drogy s úmyslem je konzumovat, zvláštně však působí výjimka pro konopí a jeho produkty, kdy neopatrná manipulace s nimi může lehce sklouznout do kolonky obchodu s drogami - což je na druhé straně díky geografické blízkosti marockého hašišového ráje logické. Užívání drog v jakékoli podobě ani jejich nabytí není trestním činem v Nizozemí, třebaže existuje ustanovení, které umožňuje trestně

stíhat za držení drog s úmyslem je konzumovat, v praxi se však nevyužívá. Toleruje se množství 5 gramů jakékoli drogy pro vlastní potřebu. Po shrnutí výše řečeného je důležité vědět, že v Belgii, Irsku, Velké Británii, Německu, Dánsku a Portugalsku není trestána vlastní konzumace drog, trestné je však jejich nabytí. Přitom však Irsko, Británie, Španělsko a Nizozemí netrestají nabytí drog s úmyslem mít je pro vlastní potřebu, o to přísněji však postihují jejich výrobu a distribuci, nežkuli prodej. Hojně užívaným trestem je v těchto zemích umístění do zdravotních zařízení, povinná léčba ap.

Ivana Ročárková

KONEC
EPIZODY

BŘEZEN

Londýňané, nedbale pokúřující jointy, demonstrovali za legalizaci marihuany. Akci, zorganizovanou týdeníkem Independent on Sunday, vyprovokoval průzkum veřejného mínění, v němž se 80 procent Britů vyjádřilo pro zmírnění zákona o drogách.

Kontaktní centrum, které se bude muset vystěhovat z Haškovy ulice (pravděpodobně do dolních Holešovic), by podle ankety MF DNES lidé v místě bydliště většinou spíše tolerovali.

DUBEN

Od května Britové trestají nepovolené držení uspávacího léku Rohypnol pokutou nebo až dvěma lety vězení. Příčinou byly případy žen uspaných tímto práškem a poté znásilněných. Pátrání po sexuálních násilnících navíc komplikuje vynechání paměti, které Rohypnol způsobuje, výrobci proto začali přidá-

vat do prášku modré barvivo, které na uspávací v nápoji upozorní.

Policejní akce v Kraslicích na Sokolovsku přivedla do vazby dva dealery drog, z nichž jeden měl doma amatérskou výrobnu pervitinu.

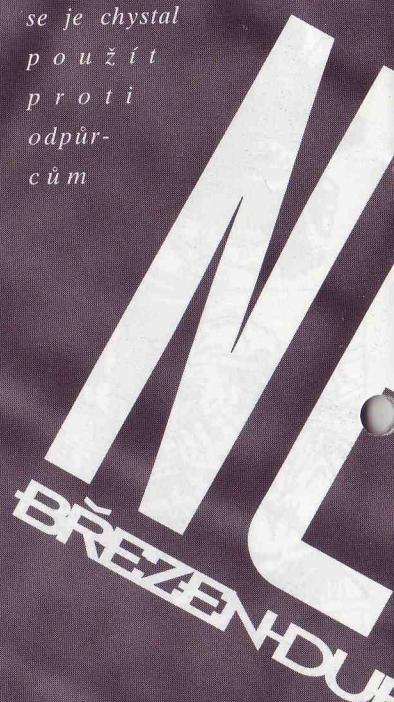
Pokud Česká republika uzavře s Thajskem smlouvu o právní pomoci, vrátí se za pět let oba Češi odsouzení v této asijské zemi za pašování heroinu na 50 let do vězení. Emil Novotný i Radek Hanykovicz by pak podstoupili nový proces před českým soudem.

Osm let ve vězení a půlmilionovou pokutu si vykoledoval šestadvacetiletý Makedonec, u kterého v Krupce na Teplicku nalezla policie loni v srpnu dva kilogramy heroinové směsi, samopal a šest pistolí. Agentura Divoká kachna zjistila, že doložené předměty policie předala křesťansko-demokratickému poslanci

Severovi, který se je chystal použít proti odpůrcům

přijetí novely protidrogového zákona. Ti se jeho hrubého nátlaku zalekli a novelu nakonec odhlasovali.

Prezident Havel vетoval 6.4. novelu trestního a přestupkového zákona, v níž poslanci obou komor Parlamentu navrhují trestat držení drog pro vlastní potřebu. V prvním hlasování ji schválilo 118 poslanců. Havel své zamítnutí odůvodnil obavou, že „zákon by vedl

BŘEZENDUE

spíše k postihu obětí než
k postihu pachatelů"
a znamenal by
příliš

ský magistrát. Poradna
včetně několika lůžek
zřejmě vznikne do září
v Thomayerově nemocnici
na Praze 4.

všech krajů začne v pondělí 11. května, připraveny jsou tři tisíce dávek.

Prezident Bill Clinton rozhodl, že z federálních prostředků nelze nadále zajišťovat programy výměny injekčních jehel pro narkomany, tato zpráva vyvolala v USA rozporné reakce.

Při akci „Kanál“ zabavila policie

v posledních dubnových dnech 120 kg heroinu za 290 milionů korun.

Účastníci olympijských her v roce 2000 nebudou smět užívat tzv. lehké drogy, mezi něž patří například marihuana nebo extáze. Rozhodl o tom v Sydney výkonný výbor Mezinárodního olympijského výboru.

KVĚTEN

Jižní Morava eviduje 23 HIV pozitivních, což je o dva více než na počátku loňského roku.

Narkomanům, kteří si aplikují drogy do žíly, prostitutkám a homosexuálním prostitutům nabídnu krajské hygienické stanice bezplatné očkování proti hepatitidě A a B. Distribuce vakcín do

ostrý vpád do systému lidských práv a svobod.

Děti do 15 let, které si zahrávají s drogami, a mohou tudíž lehce sklonznotit do závislosti, budou mít své poradenské středisko, jež pro ně i jejich rodiče chystá praž-

Agentura Splašená kachna přinesla zprávu, že WHO zařadilo extázi mezi „lehké drogy“, protože skoro nic neváží.

Poslanecká sněmovna 12. května přehlasovala veto prezidenta Václava Havla týkající se novely "drogových" zákonů. I přes nesouhlas prezidenta tedy bude v České republice držení drogy trestné.

Radí slečna JUDra

Co znamená držení drogy a je trestné?

Máš-li u sebe jakoukoliv drogu pro vlastní potřebu, není to podle současného znění zákona trestné (§ 187 trestního zák.). Orgány činné v trestním řízení (policie, vyšetřovatel, státní zastupitelství) dosud posuzují „vlastní potřebu“ na základě konkrétních důkazů a okolností každého případu. Avšak v praxi bývá problematické vyvrátit, že osoba, která tvrdí, že drží drogu pro vlastní potřebu, tak nečiní. To totiž je častým tvrzením dealerů, proti nimž policie v současné době údajně nemá účinné zbraně (dealování znamená v tomto smyslu šíření a prodej drog za úplatu, protisužbu i bezplatně, což je samozřejmě trestné!). Ačkoli podle nás poskytuje současná platná právní úprava policii dostatek prostoru pro to, aby proti dealerům mohla účinně zasáhnout, byla 13. května přijata novela trestního zákona, která začne platit od 1. ledna 1999. Novela nově upravuje trestní postih za držení drog pro vlastní potřebu v množství větším než malém! Pro tebe to od příštího roku znamená nenosit u sebe více než jednu dávku, což se však bude považovat za přestupek a bude se řešit peněžitou pokutou až do výše 15 000 korun. V případě, že budeš aktivně spolupracovat se SANANIMem, můžeš si být jistý jeho pomocí při řešení případného konfliktu, ale nesmíš na něj spoléhat! Pokud u sebe budeš mít množství „větší než malé“, bude to posuzováno jako trestný čin, z čehož ti SANANIM těžko pomůže. A budeš-li drogy vyrábět, šířit, dovážet či vyuvažet nebo prodávat, se SANANIMem nepočítej vůbec.

Bára

vysmátý okýnko

Sova povídá zvířátkům v lese:
"Jedno zelené zvíře musí odejít pryč z lesa!"
- Z kroví vyleze žába a povídá:
"Chudák krokodýl!"

Prezident Bush to má malé.
Prezident Clinton to má průměrné.
Arnold Schwarzenegger to má velké.
Madonna to nemá.
Papež to má, ale nepoužívá to.
Co je to?
Příjmení.

Povídají si dva dědečkové v hospodě:
„Vzpomínáš, jak jsme chodili pořád za holkama, když jsem byl mladý?“
„Vzpomínám, vzpomínám.“
Jen už, člověče, vůbec nevím proč.“

Radí slečna JUDra

Beru heroin a několik měsíců nemám men- struaci. Je v mé sou- časné situaci otěhot- nění nemožné?

Ztráta menstruace v žádném případě neznamená, že nemůžeš otěhotnět. Heroin a opiáty obecně mohou snižovat reprodukční schopnost, nelze je však rozhodně chápat jako antikoncepci. Zástava pravidelné menstruace souvisí s celkovým oslabením tvého organismu a vždy by měla být důvodem k návštěvě gynekologa.

Takže: I přesto, že již několik měsíců nemáš menstruaci, můžeš otěhotnět, ale především bys měla co nejdříve vyhledat gynekologa. Pravděpodobnost, že by se tvůj nedobrý fyzický stav mohl odrazit na zdraví dítěte, je totiž značná.

Libor

Vladimir Nabokov: Lolita (vyd. Odeon, Praha 1991)

Nedivím se, že téměř šedesátiletého ruského emigranta odmítli s rukopisem této knihy ve čtyřech amerických vydavatelstvích. Rozpětí příběhu zdaleka přesahuje prudérní rozpoložení amerického chápání morálky. V Paříži však byli zvyklí na ledacos, a tak je denodenní soulož mezi devětatřicetiletým intelektuálem a třináctiletou křehotinkou nemohla vzrušit. Nabokov servíruje jejich příběh pohoršenému čtenáři těmi nejvybranějšími výrazy, jako by za elegantní slovník ukrýval do očí bijící perverzitu pragmatického vztahu dospělého devianta k nedozrálé dívence. Ačkoli na první pohled je soužití těch chladnokrevných lidí oboustranně výhodné (Humbert vyžení malou Lolitu, přející osud jej zbaví nenáviděné manželky, s nevlastní dcerou pak putují po Americe, kdy za „drobné tělesné úsluhu“ je Lolitě dovoleno téměř vše), avšak hned druhý pohled otevírá tragičnost a citovou nedozrálost obou postav. Cynická Lolita, jejíž skutečné city schovává autor do podřadných závorek, je znásilňována svým živitelem nejen na vyvýjejícím se těle, ale zejména na zatvrzelé duši, omezované výhradně Humbertovými představami a pokyny. Ten naopak nachází tisíce omluv pro své příšerné choutky, které označuje jako přirozené chápání živočišné lásky.

Vzpomínám si, jak bylo po všem, úplně po všem a ona mi plakala v náručí – v ozdravující bouři vzlyků po jednom ze záchvatů stísněnosti, které ji přepadaly tak často během toho jinak podivuhodného roku! Zrovna jsem vzal zpátky nějaký hloupý slib, který na mně vymánila ve chvíli slepé, nedočkavé mužské vášně, a teď ležela a vzlykala a svírala moji konejšivou ruku, a já se smál štěstím, a ta ukrutná, neuvěřitelná, nesnesitelná, a mám pocit, věčná hrůza, ve které žiji teď, byla tehdy pouhou černou kaňkou v modři mého štěstí...

ira

Kus papíru...

LÍBILO SE MI

OTÁŽKA PRO ŠLENU JUDRU/MUDRU

VZHLED (HORLÉ, RADY NORBERT)

NELÍBILO SE MI

TRAJENKA HŘÍZOVÝ

JMÉNO (PŘEZDÍVKA)

Lovci jelenů

USA 1978

Režie: Michael Cimino

Hrají: Robert de Niro, Meryl Streep, John Cazale, John Savage, Christopher Walken

Film nás zavádí do ocelářského městečka kdesi v Pensylvánii. Již od počátku je jasné, že hlavní postavou je Michael (De Niro). Vietnamská válka je na spadnutí a tři kamarádi z oceláren mají narukovat. Nastává jedna z posledních nocí před odletem, jeden z nich se rozhodl oženit. Druhý den vyrázejí na rozlučkový lov jelenů. Všichni cítí strach z toho, co bude zítra.

Ve Vietnamu jsou tři kamarádi rozděleni. Michael je svědkem vyvraždění dětí ve vesnici Vietcongem. A v téže vesnici se setkává se svými kamarády, společně pak upadají do zajetí Vietcongu. Vietnamští vězni si krát čas ruskou ruletou, kterou hrají zajatci mezi sebou. Michaela napadá plán: budou hrát proti sobě, ale se třemi náboji v revolveru. Ty tři náboje jim umožní vyvolutat zmatek a utéct. Závěr revolveru cvaká na prázdroj, cvak, cvak. Pak zazní výstřel a velitel vietnamské jednotky padá k zemi s prostřelenou hlavou. V následujícím zmatku jsou pobiti ostatní vojáci. Všichni tři společně utíkají po řece. Cestou narazí na americké vrtulníky, které se je snaží zachránit. Jeden z nich se však neudrží a padá do řeky a láme si obě nohy. Michael skočí za ním a odnese ho do bezpečí. Přesto však jeho kamarád o nohy přijde. Jeho druhý kamarád se zblázní, sběhne a živí se jako profesionální hráč ruské rulety. Jeden druhému se ztratí.

Po návratu do Pensylvánie se Michael vyhýbá svým bývalým známým, které znal z doby ještě před válkou. Snaží se pátrat po kamarádech z Vietnamu. Zjistí, že kamarád, kterého zachránil z řeky, už není se svou ženou a žije na vozíku v nemocnici pro veterány. Jde ho navštívit. Kamarád se mu svěří, že mu chodí odněkud z Vietnamu hromady peněz a neví proč. Michaelovi svitne. Ruská ruleta! Vrací se do Vietnamu, aby našel svého kamaráda. Nakonec se s ním shledá a hraje s ním ruletu, při které se onen kamarád zastřelí. Michael ho nechá převézt domů a pohřbí ho. Tím snímek končí.

Lovci jelenů je silně emocionální film plný bolesti a smutku. Ukažuje „vietnamské trauma“ v lidských měřítcích, nikoli tak pompézně jako jiné americké filmy s touto tématikou.

G.

Tajenky luštěnin z minulého čísla

Tajenka křížovky: ...studenti dávali malé almužny.

Tajenka osmisměrky: HPCWJ-TCJHSITZXAU

Z úspěšných luštítelů (slovy dvou) byl vylosován Milan a získává tričko a samolepku (k vyzvednutí u šéfa terénních programů). Gratulujeme !!!

MŮJ PŘÍSPĚVEK

2/98

POMÍSTY, RYBY, DŘÍT, TYRA	vzorec oxida cínatého	sekunfa	dezinfek- ční pro- středek	značka nenoskunku	nabíťá částice	soubor		oběma rukama zároveň	středováčká chemie	druh papouška	jednání
sloučenina cínu							krátké kabátu				
2. dří							domácku Oldřich kráčet				
symetrála			nevýskat		pohyb zpět						
	TENATA	cítosí, troubení			stromy					parková strom	národní hospodářství
		1. dří			asijský polostrov		3. dří				
stopu							náboženská skupina				
BRAZILSKÝ FOTBALOVÝ FILM							slovenský žák				
Mladkovy inicijál			domácku Urbán				šperky				
NĚMECHY „TY“		4. dří	evropan				vysoká karta				
nepravdu				latinský „černý“ odpedílik od víry			obrazec půdu				
úřední spisy					druh lékáře					jenž	
						druh záběhovce				pobídka	
držadla nářečné zelenavý nerost										tabule	
mísit zeminu s žitem											
teprve											
BRITISKÁ ZLAT- KICH JEDNOHODA											
DOMČKY EVY											
ZPŮSOB DŘÍVĚNÝ LÁTEK											
OBEC DŘÍVEŠ FRÝDEN-MÍS- TEK											

Dekotavice

Podivné teplo jistoty

autor: David (Malej čert)

Chtěl bych se s vámi - s přáteli a lidmi - podělit o jednu událost. Věřím, že jí budete rozumět a snadno ji pochopíte... Chci se s tím svěřit, i když to pro mne nejsou myšlenky nijak lehce snesitelné...

V pondělí 6.4.1998 kolem deváté hodiny večerní jsem se zamýšlel nad svým životem a nad sebou.

Toho dne jsem byl nervově hotový. Honily se mi v hlavě rodinné problémy, trápily mne myšlenky nad mým bratrem... Musím se k něčemu přiznat. Totíž já mám rád svého bratra - až mám o něj hroznej strach. Taky jsem myšlel na svou kamarádku, se kterou jsem den co den byl a sháněli jsme spolu finanční prostředky na stravu... Ale co je nejhorší - vzpomněl jsem si na svou bývalou dívku Markétu z Klášterce nad Ohří, kterou jsem ztratil v roce 1995 a stále ji mám ve svém srdci. I přesto, co mi tenkrát řekla, a i přesto, že jsem si před sedmi měsíci našel jinou dívku, neustále musím na Markétu myslet. Prostě mi to všechno lezlo na nervy. Drogy atd. Rozhodl jsem se, že chci všechny svoje problémy a myšlenky skončit. Řekl jsem si, že to půjdu skoncovat na Nuselský most.

Tak jsem tam šel - nejdřív jsem se kouknul dolů a pak jsem si tam vylez a díval se do té hloubky... Nevím, jak dlouho jsem tam seděl, ale hodně dlouho. Byl jsem na začátku plnéj nejistoty, jestli to mám udělat, nebo ne. Seděl jsem na tom rozhraní a hlavou mi prolítávalo všechno, co se děje, co se stalo včera, kdysi, zítra... Mých skoro dvacet let života... Pořád samá nejistota a problémy. Nevím, jak to popsat, ale v tom okamžiku jsem se cítil úplně osamělej.

Sám, co tady mám dělat - to radši skočím. Skoncování všeho... V tu chvíli mě ta myšlenka zachraňovala a vnášela do mě pocit osvobození se od všeho... v ten okamžik krásnej pocit. Najednou se ve mně rozzáří podivné teplo jistoty... Dívnej pocit bez strachu... Rozhodl jsem se... Cítil a viděl jsem, že mě nic a nikdo nemůže zastavit.

„Vy blbe, pojďte ihned dolu!“ - a najednou mě drží za nohu policista ČR a snaží se mě stáhnout k sobě. Ale já dostal něco jako šok - nevím, co to mohlo být - myšlel jsem jen na to, že to musím udělat, že to prostě chci udělat, chci skočit... říkal jsem si, ať mě nechá bejt. Byl jsem z něj zoufalej. Já se v tom okamžiku opravdu děsně lekl... v tom

mym stavu on na mě mluvil - snažil se mě uklidnit a zároveň sundat - a já v tom šoku - nevím, nechápu... jsem se uvolnil a začal jsem vyděšeně a pomalu slézat a poslouchal jsem toho pana policistu, co mi říká. Poslouchal jsem ho a nechal jsem ho, ať si se mnou dělá, co chce. Sejmul mě k zemi a pravil: "Ruce za záda." Jednu ruku se mu podařilo vzít. Druhou jsem se snažil jen tak udat, přesto jsem nakonec skončil spoutaný. Režignace. Jen jsem koukal na tu zábranu - jak jsem se tam mohl vydrápat... (?) Když mě pak zvedl, řekl mi: „Proč to děláte?“ „Já jsem neblbni“ - to si radši kup nějakou flasty a vopří se. Uvidíš, že je to lepší než skákat.

Pak po pár minutech přijela záchranná služba, položili mě, o něčem hovořili, mě sundali pouta a sanitka mě odvezla do léčebny v Bohnicích.

Tak tady pořád ležim... Začínám si uvědomovat, co se stalo, vzpamatovávat se z toho. Usínám kolem půl paty ráno, protože dřív to nejde. Když chci usnout, tak je to nemožný. A když usnu, tak mám takový hnušný sny... Proberu se, zvednu svý tělo a projdu se s ním zde v těch prostorách... nevím... Řekl jsem si, že už skákat nebudu, ale nedokážu se s tím vyrovnat... Je to asi tak, že na jednu stranu jsem rád, že mi ten policista zachránil život a že jsem mezi živými. Na druhou stranu mě to ale štve, protože se s tím srovnat neumím a nemám žádnou jistotu.

Jediná věc, na kterou se těším - až mě pustí - až uplyne pár měsíců, co tady mám pobýt - budu moct zavítat ven, na svobodu, za svými přáteli, do Káčka, do Naděje....

Zprísnění protidrogového zákona mě nakonec už ani nevzalo za srdce. Kdežto je původní bezmoc a naštvanost! Co můžeme vůbec chtít po lidech, kteří kážou vodu a pijí víno? Kteří zahnívají za hrádkou z vlastních těl, jež je má ochránit před útoky nové doby? Vždyť pro špatně vypracovaný text nezvedli svůj pařát jenom starší z těch levicovější či pro boha zapálenější zákonodárců, ale i ti, od nichž by se očekávala jistá pokrokovost v myšlenkách. No nic, zvykla jsem si na servilitu mladých mozků v poslaneckých lavicích. Žlučí mi hnulo ale za to, že si kdejaký ňouma dělá nárok myslet ve jménu takřečeného dобра, za bě, že názory odborníků skončily v černém díře Parlamentu, za cé, že při druhém hlasování se zvesela svačilo, mobilovalo a diskutovalo a za dé, že do té černé díry některí traky nespadli. Jenom se těším, až přijde Severovic nebo Janečkovic dcerunka domů a poprosí pana otce o patnáct tisíc na pokutu s omluvným ksichtičkem, že to byla jenom marihuana. Zanadávají si potom s námi?

(4) URČITĚ NÁM NADÁVAJÍ, DAREBÁCI

"Palubní deník. Hvězdný čas... Do prdele! Kdo mi ukradl hodinky?! Kašlu na to! Jedničko, máte velení, já si jdu lehnout."

"Kapitáne, velitel Rider je právě zaneprázdněn ve své kajutě. Má potíže..."

"... se zrcadlem? Už zase? No nic, tak je to na vás, pane Date."

* * *

Více než dvě staletí od vzniku Spojené federace planet panovala v alfakvadrantu Galaxie mírně řečeno prapodivná situace. Tradiční nepřátelské národy o sto šest podepisovaly mirové smlouvy (některé o sto sedm až deset, aby těm ostatním dokázaly bezmeznost vlastní dobré vůle a ušlechtilosti), vzájemných konfliktů přesto neubývalo. Potíží se občas nevyhnula ani Aliance, více než osmdesátileté spojenectví mezi Klingonským impériem a Federací. Ostatně vztahy obou mocností byly odjakživa poněkud napjaté. To dokazují i dochované útržky z průběhu prvního kontaktu.

Z jeho pamětníků je dnes naživu už jen jeden jediný. Ani on však bohužel nemůže uspokojivě přispět k pochopení všech okolností, byť jen částečně nastínit šok členů posádky obou lodí, když bez předchozího varování najednou nahlédli do odporných tváří svých nových galaktických sousedů, naznačit, co se oběma kapitánům právě honilo hlavou a co si jeden o druhém myslí. Onen přestárlý senilní veterán totiž celou tu dobu prodlel v karburátoru hyperpohonné jednotky klingonského křížníku (není zde třeba uvádět přívlastek "záležitý", protože Klingoni žádné jiné křížníky nemají), kde zuby nehty, ze všech sil držící se polystyrénového plováku, bojoval o holý život. Měl (a dosud má) chudák fatální smůlu, že pochází z pradávného národa Naturů, jejichž organismus je do morku kostí prosyněn fosilními látkami stejně jako půda někdejšího kuvajtského teritoria na planetě Zemi, čehož jsou si Klingoni velmi dobře vědomi a v minulosti toho důsledně využívali. Jakým způsobem se Naturovi podařilo vyváz-

nout ze zajetí a uniknout brutální smrti, není známo - nakonec to ani není podstatné. Podstatné a jisté je z celé příhody jen to, že klingonský kapitán tenkrát vynadal pozemskému, načež ten ho poslal tam, kam obvykle posílal pouze svou bývalou manželku a jednoho admirála, jehož miloval asi jako rabín a jatolláha. Osud, výjimečně (a jen protentokrát) milosrdný, naštěstí nedopustil, aby si navzájem rozuměli, proto nakonec zůstalo jen u této slovní potyčky a obě plavidla pokračovala dál ve své původní pouti nekoněčným hvězdným oceánem.

Ač se to zdá být neuvěřitelným, velmi podobně probíhala i první setkání pozemšanů s Romulanými, Romulanů s Klingony a Kardasiany, Kardasianů s Bajorany a Ferengy, Ferengů s Trilly, atakdale-atakdale. Slova později přeruštala ve facky, facky v přestřelky, přestřelky v bitvě, bitvy ve války a genocidy...

Pak zde, v alfakvadrantu, žili ještě Vulkáni, kterým nenávist připadala příliš nelogická, než aby se jí zátežovali, a samozřejmě

SIR

Borgové, kteří o logičnosti válečného běsnění ani setinu sekundy nepochybovali a okamžitě rozstříleli vše, nač narazili. Tyto dvě filozofie jsou ovšem od samého základu diametrálně odlišné od všech ostatních a natolik se vymykají většinovému pojednání alfakvadrantské diplomacie, že je v tomto obecném výkladu raději nebudeme dále rozvádět.

Vráťme se tedy k mezinárodním vztahům konce čtyřadvacátého století, jak o nich hovoří soudobé encyklopedie. Jak už bylo uvedeno, věčné krvavé konflikty nyní vystřídala módní vlna mirových jednání. Mnohým kapitánům galaktických plavidel byl tento trend proti srsti, ale protože žádný z nich nechtěl riskovat své postavení, uchýlili se k jiné formě boje - nastal nevídáný comeback

urážek a slovních výpadů.

I tak se ale čas od času přihodilo, že některý z velitelů vstal z postele zadkem nahoru a nechal se vytočit nadávkami do smrdutých skunků, prašivých kojotů či syčáků, lumpů a poserů...

* * *

Velitel Dat znejistěl. Od svého jmenování do třetí nejvyšší funkce na Interflies se již sice důkladně obeznámil s veškerými dostupnými informacemi o romulanské civilizaci a její kultuře, tváří v tvář se s ní však dosud nesetkal. Dnes to bylo poprvé a, což cert nechtěl, právě ve chvíli, kdy vládl na můstku on.

"Možná byste měl radši zavolat Pikaře nebo Ridera," řekla poradkyně Troll, jež stále ještě nedůvěrovala schopnosti Datova pozitronického mozku racionalně uvažovat a samostatně se rozhodovat.

"Šíky," ignoroval ji Dat. "Pane Worf, analyzujte situaci."

"Analyzovat co?" podivil se Worf. "Myslíte jakože tu... stimulaci? Pokud jde o mě, jsem plně stimulován, velitel." "

"Situaci, pane Worfu."

RACK

"Á, situaci! No, řekl bych, pane, že situace je taková, že nás volají."

"Na obraz!"

Na čelním panelu se zjevila zamračená tvář romulanského bojovníka. Z reproduktorů umístěných po obou jeho stranách se ozvalo hrozivé: "Mxworg acwlbmpuhc puhcnqu xbfbhw!"

"Obávám se," řekl poručík Worf, "že univerzální překladač je porouchán."

"Tak ho dejte do pořádku. Kdo tady umí romulanský?"

Všechny přítomné zčistajasna zaujalo nádherné architektonické řešení stropu kapitánského můstku. Jediná Troll upřeně sledovala Data.

"Pane," osmělila se, "vy přece máte v paměti program translátoru."

"Bohužel, někdo mi ho patrně vymazal nebo přeadresoval. Nemohu ho nalézt."

Wesley Crucker se polekal. Jeho mysl v okamžiku ovládly smíšené pocity. Mamka mu sice vždy kladla na srdce, aby nikdy nelhal a pravdu za žádných okolností nezatajoval, jenže pokaždé, když se touto radou řídil, dostal přes hubu.

"Pane," vyhrklo mu náhle zcela nechtemě z hrudla, a než si to plně uvědomil, bylo příliš pozdě kamkoliv ucouvnout. "Víte," pokračoval tedy neochotně, "chtěl jsem si zahrát trojrozměrné Goblins, ale simulátor byl obsazený... - fakt mě to mrzí - ... a vy jste momentálně spal, tak jsem vás..."

"Já nikdy nespím," přerušil ho Dat.

"Cert nikdy nespí," doplnila Troll.

"Někdo vás musel vypnout. Patrně. Opatrně... Nešel by ten soubor obnovit - nebo tak nějak?"

"Šel. Kdyby tam byl... Tak umí tady někdo romulanský?"

Většina posádky stále studovala strhující stropní klenbu, i poradkyně Troll si již - čirou náhodou - všimla úchvatných detailů, které jí dříve z neznámých důvodů unikly.

"No dobrá," pochopil Dat, "takže očekávám vaše návrhy na řešení situace."

Jako první a jediný se probral Worf. "Řekl bych, že nám nadávají. Zeela určitě nám nadávají, darebaci. Já bych je rozstřílel!"

Minutu na můstku vládlo absolutní ticho. žádná jiná reakce na Datova výzvu se nedostavila.

"Sklopili šíty, provokatéři!" rozhlížil se Worf.

"Já je rozsekám, usmažím, uškvařím!"

"Škvarky! Mám hlad..."

"Tak já je teda uškvařím. Chcete je hodně propečené?"

Místo, které ještě před chvíli zaujímal romulanský křižník, se proměnilo v dábelský ohňostroj. Datova spojna optická soustava se po zaostření té náhlé smršti světélk a barev blahem rozladila.

"... a chci si hrát..."

Text: Viktor Blanař

Dekotainment

Kontaktní zařízení pro drogově závislé:

Kontaktní centrum SANANIM

Haškova 16, 170 00 Praha 7 [vchod z Veletržní ulice] tel: 375282, 205 703 50 provoz: denně 8.00 - 21.00 - výměny, 15.00 - 19.00 - kontaktní místnost, 8.00-19.00 - kriz. intervence

služby: potravinový servis, vitamíny, výměna stříhaček a jehel, hygienický servis (sprcha, práčka), krizová intervence, krizová linka, poradenství, zprostředkování detoxifikace a léčby, zprostředkování zaměstnání, testy HIV ze slin.

Drop in

Haroliny Světlé 4, Praha 1, tel: 265 730, provoz: po-čt 9.00-17.30, pá 9.00-15.30 služby: ambulance pro drogově závislé, individuální a skupinová psychoterapie, testy HIV ze slin, výměna stříhaček a jehel, občerstvení

PsychiaErichů Léčebna Bohyně

Ústavní 90, 181 00 Praha 8, tel: 857 46 555 detoxikační oddělení, 857 71 58 podm. přijetí provoz: nepřetržitě

Poliklinika U Apolináře

Apolinářská 4, 128 00 Praha 2, tel: 2491 3119 detoxikační oddělení, 2491 1363 podm. přijetí provoz: nepřetržitě

Kontaktní centrum Ostrava

Sylábova 19, Ostrava-Zábrdce, krizová linka: 0602 533 533 [20.00-8.00]
provoz: po-pá 8.00-20.00
služby: jako v H-centru SANANIM

Kontaktní centrum Brno - pedagogicko-psychologická poradna

Sládkova 45, 602 00 Brno, tel: 05 52 68 02
služby: primární prevence, terapie, psychoterapie, sociální servis, poradenství, zprostředkování detoxifikace

Lokus Liberec

Na výšinách 451/9, 460 05 Liberec, tel: 048 461 722
služby: informativní, poradenská a terapeutická pomoc, osobní i telefonická krizová intervence, krizové oddělení na 1-2 noci

Kontaktní centrum Olomouc

Laffayettova 9, 772 00 Olomouc, tel: 068 522 19 83
služby: podobné jako v H-centru SANANIM

Kontaktní centrum Ústí nad Labem

Stará ul., 400 01 Ústí n. Labem, tel: 047 52 11 483
služby: podobné jako v H-centru SANANIM